

Afhørelse maae samtale med hverandre angaaende deres Udsagn. Rettens Formand kan i fornødent Fald træffe Foranstaltning til at forhindre saadan Samtale, og navnlig give Befaling til, at Vidner holdes fjernede fra hverandre.

§ 152.

Er Overanklageren eller Anklagebe eller et Vidne, uden hvis Nærværelse Sagen ikke kan paabegyndes, ikke mødt, og det kan antages, at Vedkommende senere samme Dag vil give Møde, er Formanden berettiget til at udsætte Mødet i en passende Tid. Det staaer i Formandens Magt i Udeblivestilsælde at lade Anklagebe eller et Vidne afhente ved Tvang. En Rævnings eller en privat Klagers Fraværelse bevirker ikke, at Sagens Paabegyndelse udsættes.

§ 153.

Er Overanklageren ved Sygdom eller andet Forsald forhindret fra at give Møde, kan Formanden udsætte Sagen i den Tid, der er fornøden, for at han i alt Fald ved en Anden kan give Møde. I dette som i alle Tilfælde, naar en Sag udsættes til en anden Dag i samme Retsfamling, betydes det alle Vedkommende, at de maae indfinde sig paa den bestemte Dag, uden at en ny Stævning udtages.

§ 154.

Er Anklagebe ved Sygdom eller andet lovligt Forsald forhindret fra at møde, udsætter Formanden Sagen til en anden Dag i samme Retsfamling eller til en senere Retsfamling. Ligeledes kan Sagen udsættes i den fornødne Tid, naar den Anklagebes Forsvarer har været hindret i at møde. Ogsaa naar Anklagebe udebliver, uden at Sygdom eller andet lovligt Forsald er opløst, kan Formanden udsætte Sagen. I ethvert Tilfælde, hvor Sagen udsættes til en følgende Retsfamling, maae alle Vedkommende paany indstævnes. Formanden afgjør, om en Sag, der udsættes for en Anklagebes Vedkommende, skal udsættes for Medanklagebes Vedkommende.

§ 155.

Finder Formanden ingen Anledning til at udsætte Sagen paa Grund af den Anklagebes

Udeblivelse, affiges Udeblivelsesdom i Hensholt til de i det Følgende givne Forskrifter.

§ 156.

Er et Vidne, hvis Forklaring maa ansees nødvendig til Sagens Oplysning, ikke mødt, og er der ikke Sandsynlighed for, at det kan komme tilstede, eller er det i saadan Tilstand, at det ikke kan afgive Forklaring, kan Formanden efter Overanklagerens eller Anklagebes Indstilling udsætte Sagen til en anden Dag i samme Retsfamling, paa hvilken Vidnet skal møde efter et Varsel, som Formanden fastsætter; kan dette ikke stee, udsættes Sagen til en følgende Retsfamling.

§ 157.

Er et Vidne, hvis Forklaring ansees nødvendig, ikke stævnet, paa Grund af at dets Betydning ikke itide var kjendt, kan Formanden efter Indstilling af en af Parterne udsætte Sagen efter Reglerne i § 154.

§ 158.

Formanden kan efter Indstilling af en af Parterne udsætte en Sag paa Grund af, at en anden — civil eller kriminel — Sag, hvis Udsald kan faae Indflydelse paa den Sag, der skalde forhandles, henstaaer uafgjort ved en anden Ret.

§ 159.

Naar Sagen ikke udsættes, oplæses Anklagebeslutningen og Stævningen af Retskriveren, og Formanden opfordrer derefter Anklagebe til at fremsætte de Indsigelser, han maatte have mod Sagens videre Fremme paa Grund af Mangler ved den foregaaende Behandling eller paa Grund af, at dens Gjensstand alt tidligere er afgjort ved en uvækket Dom eller mod Rettens Competence — dog at det ikke er nogen gyldig Indsigelse, at Sagen henhører under Underrettens Paakjendelse — eller mod Dommerne eller mod Rævningslisten i dens Heelhed.

Overanklageren kan fremsætte Indsigelse imod, at Sagen for Tiden fremmes, naar den Anklagebe har bevirket et Vidnes Udeblivelse eller har undladt at gjøre behørig Anmeldelse om de Bevisligheder, han agter at fremkomme med.